

ærede Medlem og hans Meningsfællers Side, og man vil fremstille, hvor vigtigt det er med Hensyn til den kriminelle Retspleje at komme bort fra det nuværende forfæstelige System, noget, jeg ikke behøver at sige, at jeg er enig med de Herrer i; men man vil mere lægge Vægt paa alle mulige andre Spørgsmaal end Nævningespørgsmaalet. Nævningespørgsmaalet vil man tale saa lidt som mulig om, man vil bringe Folk til at glemme, at det er det vigtigste. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkrets (Korsgaard) har fuldkommen Ret i, hvad han sagde, at uden en god demokratisk Ordning af Nævningevæsenet er Retsreformen intet værd, og saa vi en tilfredsstillende Ordning af Nævningevæsenet med Betyggelse i demokratisk Henseende, kunne vi endogfaa bruge en daarlig Retsreform. Det er det, der bærer det hele. Man maa nødvendig faa det Indtryk af den Maade, hvorpaa den ærede Forslagsstiller tager det, at man vil bringe Befolkningen til at glemme dette, til at fæste Blikket paa andre Sider af Sagen, men se bort fra det, som er og bliver Hovedsagen. Det er for at holde dette frem, jeg tillader mig at opfordre det høje Ting til at stemme for mit Vædringsforslag.

Efter hvad jeg allerede har bemærket behøver jeg ikke at gaa nærmere ind paa de dybsindige Betragtninger, som ere fremkomne fra det ærede Medlem af Holbæk Amts 4de Valgkrets (A. Sørensen). Jeg skal blot lige over for det ærede Medlem udtale min Forundring over, at han kan tillade sig at paa- staa, at Modstanden mod Beslutningen maa være udspungen af Modstand mod en hvilken som helst Retsreform, og i det hele taget mod Retsreformen. Den Slags Paaftande ere saa subjektive, at det ikke er ganste til- ladt at fremsætte dem. Jeg skal snarere sige det ærede Medlem, hvorfra Modstanden mod Beslutningen er udspungen; den er vistnok hos de fleste af dem, som ere ubetinget principielle Modstandere af Beslutningen, udspungen af dyb Mistillid til den Maade, hvorpaa de to Grupper, som danne Flertallet her i Tinget, i Tiden ville gennemføre Retsreformen. Med de Erfaringer fra forrige Samling, som vi have for Os, er en saadan Mistillid, jeg vil ikke sige berettiget, men forklarlig, og de Herrer ville ved at stemme for mit Vædringsforslag uden Spørgsmaal gøre noget for at fjerne denne Mis- tillid. Thi derved ville de ogsaa give til Kende, at de fra deres Side ikke overse den Betydning, som en god demokratisk Sammen- sætning af Nævningeretterne har.

Lauridsen: Jeg skal begynde med at gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Kallundborg (A. Sørensen). Det ærede Medlem søger at gøre gældende, at jeg for 3 Aar siden havde været med til, eller vilde være med til, at fremsætte en lignende Opfordring som den, der nu fore- ligger, og fremkom paa Grundlag deraf med forfæstelige Udtalelser, som jeg ikke nærmere skal omtale. Det er urigtigt i 3 Maader. For det første er der siden den Tid forløbet ikke 3 Aar, men over 3½ Aar; for det andet var der slet ikke Tale om en Opfordring af den Art, som der her er Tale om, men derimod Tale om, hvorvidt man vilde finde det rigtigt gennem en Betænkning at henstille til den højtærede Justitsminister at forelægge Retsreformen her. Det, der var Tale om, var, hvor vidt det var rigtigt, at et Udvalg gjorde det, og slet ikke om nogen Beslutning af Folketinget, som efter min Mening har en ganste anden højtidelig og bindende Karakter end en Udtalelse, som er fremsat i en Fællesbetænkning af et Udvalg. Hvis det ærede Medlem for sine Betragtninger over Lodtrækningen og dennes Forbindelse med Jurysvæsenet i forfæstelige Lænde kunde faa Lejlighed til at huse sig om, vilde han erindre, at jeg hørte netop ikke til dem, som vare særlig ivrige for den Sag, og jeg blev fuldkommen overbevidst om, at det var urigtigt at stille en saadan Opfordring af et Medlem, der i mange Maader lignede det ærede Medlem fra Stubbebing, og jeg var derfor i Princippet mod denne Sag. Saaledes hænger denne Sag sammen. Der er en Ting, jeg finder det rigtigt at sige, og det er, at jeg tror ikke, at det skal lykkes for dem, der stemme for denne Opfordring i dens oprindelige Stikelse, at komme bort fra, at det er et Tillidsvotum til den højtærede Justitsminister. Det synes jeg af mange Grunde. For det første, fordi den højtærede Justitsminister altid har forlangt en sliq Opfordring i de senere Aar for at forelægge Retsreformen her i Tinget. Det er en Selvfølge, at naar han har gjort det, saa har det ikke været, fordi han vilde have en Opfordring til at efterkomme sin Embeds- pligt, thi det, som han opfatter som sin Embeds- pligt, vilde han have opfyldt uafhængig af dette Tings Opfordring. Nej, Grunden har ganste sikkert været den, at denne Opfordring var af meget betydelig, baade saglig og politisk, Værd for den højtærede Justitsminister. Den er af politisk Værd i den Henseende, at han og hans Venner med Rette kunne sige, at nu